

РЕШЕНИЕ

№ 34

гр. Първомай, 17.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЪРВОМАЙ, ВТОРИ СЪДЕБЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на девети февруари през две хиляди двадесет и втора
година в следния състав:

Председател: София С. Монева

при участието на секретаря Петя Г. Монева
като разгледа докладваното от София С. Монева Гражданско дело №
20215340100266 по описа за 2021 година

Предявен е иск по реда на чл. 422, ал. 1 във вр. с чл. 415, ал. 1, т. 1 от Гражданския
процесуален кодекс (ГПК) с правно основание във вр. с чл. 79, ал. 1 от Закона за
задълженията и договорите (ЗЗД) във вр. с чл. 228, ал. 1 от Закона за електронните
съобщения (ЗЕС).

Ищецът „УГРЕНОВА ЕСТЕЙТ“ ЕООД (с предишно фирмено наименование „ЮБЦ“
ЕООД), ЕИК: *****, със седалище и адрес на управление: *****, представлявано от М.
А. У. в качеството на управител и по процесуално пълномощие от адв. В. П. Г., вписана в
регистъра на Софийска адвокатска колегия, с адрес за съдебна кореспонденция: *****,
моли съда да признае за установено в отношенията между страните, че ответникът Х. С. В.,
ЕГН: *****, с адрес: *****, процесуално представляван по пълномощие от адв. Ж.
З., вписана в регистъра на Адвокатска колегия – Пловдив, с адрес за съдебна
кореспонденция: *****, му дължи сумата от 45, 63 лева (четиридесет и пет лева и
шестдесет и три стотинки) – представляваща стойност на далекосъобщителни услуги,
потребени в периода от 15.03.2018 г. до 14.05.2018 г. по Договор за предоставяне на
далекосъобщителни услуги, сключен на ***** г. между „Българска телекомуникационна
компания” (БТК) ЕАД и ответника, за което вземане е издадена Заповед №
260041/11.02.2021 г. за изпълнение на парично задължение по чл. 410 от ГПК по ч. гр. дело
№ 79/2021 г. по описа на Районен съд – Първомай, I състав.

Претендира и присъждане на сторените в настоящото и в заповедното производство
съдебноделоводни разноски.

Исковата претенция се обосновава с фактически твърдения, че по силата на Договор за предоставяне на далекосъобщителни услуги от ***** г. и приложимите към него Общи условия на „БТК“ ЕАД за взаимоотношенията с потребителите на мобилни телефонни услуги посоченото дружество се задължило да предоставя на ответника до 07.12.2018 г. телевизионни и интернет услуги по план съответно „VIVACOM TV L” и „VIVACOM Net Slim 20”, а последният – да му заплаща за тях месечна абонаментна такса съответно от 22, 99 лева и 20, 80 лева въз основа на ежемесечно издавана от доставчика фактура в указания в нея срок.

Абонатът не престира изцяло на падежа дължимата се цена от 66, 13 лева за обслужването за периода от ***** г. до 14.06.2018 г., за което били съставени Фактури № № *****/***** г. и ***** г. на стойност с начислен ДДС съответно от 39, 90 лева и 26, 23 лева, платима съответно до 02.05.2018 г. и 01.06.2018 г. Поради забавата на основание чл. 50 от Общите условия дружеството прекратило едностранно съглашението и деактивирало достъпа до услугите на 30.05.2018 г.

След като „С. Г. Груп“ ООД, ЕИК: *****, придобило въпросното вземане от оператора с Договор за цесия от 16.10.2018 г., го прехвърлило съгласно Договор за цесия от 01.10.2019 г. на ищеца, който в качеството си на пълномощник на праводателя си и от свое име съобщил на ответника за двете цесии с уведомление, връчено му в хода на настоящото производство като приложение към исковата молба, и сезирал Районен съд – Първомай със заявление за принудително му удовлетворяване по регламента на чл. 410 от ГПК. Така отправеното искане било уважено с издаване на Заповед № 260041/11.02.2021 г. за изпълнение на парично задължение по чл. 410 от ГПК по ч. гр. дело № 79/2021 г. по описа на Районен съд – Първомай, I състав, срещу която длъжникът депозирал възражение.

В срока по чл. 131, ал. 1 от ГПК е постъпил Отговор вх. № 433/09.06.2021 г., с който ответникът застъпва становище за неоснователност на иска. Оспорва автентичността на подписите, положени от негово име в представените от ищцовата страна Договор за предоставяне на далекосъобщителни услуги и Декларация от ***** г.

Признава, че е сключил на ***** г. с „БТК“ ЕАД договор за ползване на телевизионни и интернет услуги от пакет съответно „VIVACOM TV L” и „VIVACOM Net Slim 20” срещу обща месечна цена от 31, 50 лева. На 16.02.2018 г. операторът предприел едностранна промяна на договорните условия, като започнал да начислява в тежест на абоната по-високи месечни такси за различни от първоначално съгласуваните тарифни планове и дори прекъснал доставката поради непълно плащане. По причина на така допуснатото от компанията неизпълнение на 13.04.2018 г. клиентът подал в офиса ѝ в гр. Първомай писмена жалба, с която обективирал волеизявление за прекратяване на договорната връзка. Впоследствие страните постигнали съгласие за ликвидирането ѝ в двустранно Споразумение от 27.04.2018 г., поради което за периода след 27.04.2018 г. или евентуално след ***** г. притезанието било лишено от основание.

Ответникът релевира също, че е издължил изцяло стойността на услугите, потребени до 27.04.2018 г., с извършени на 13.04.2018 г. и 21.05.2018 г. плащания на сумите съответно

от 12, 60 лева и 20, 50 лева. Възражава и че вземането с падеж до 14.05.2018 г. е погасено по давност.

В открито съдебно заседание ищцовото дружество не се представлява, като с Молба-становище вх. № 1555/14.10.2021 г., депозирана от пълномощника му поддържа исковата молба, а ответникът лично и чрез довереника си – отговора, излагайки подробна аргументация и в писмена защита.

Съдът, след като обсъди събраните доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, по реда на чл. 235, ал. 2 във вр. с чл. 12 от ГПК, и наведените от страните съображения, приема от фактическа страна следното:

Въз основа на очерталите се съвпадения в твърденията на страните и писмените доказателствени източници се установява, че по силата на дигитално сключен Договор № ***** от ***** г. (л. 24 – л. 27) „БТК” АД, ЕИК: ***** , притежаващо индивидуална Лицензия № ***** г. за осъществяване на далекосъобщения чрез обществени далекосъобщителни мрежи и предоставяне на далекосъобщителни услуги, се задължило да предоставя на ответника с абонатен номер ***** на адрес: ***** , при ценовите условия на оферта „Комбинирай и спести” и официалните правила за Промоции „НВО и НВО&Cinemax с 50% отстъпка за 24 месеца”, „Много повече телевизия” и „VIVACOM Net Slim 20 с 2 лева отстъпка” следните услуги: телевизионни по план „VIVACOM TV L” при месечна абонаментна такса от 11, 99 лева с ДДС, допълнителни – два приемника при месечна абонаментна такса от 4, 80 лева с ДДС, TV пакет „НВО&Cinemax” при месечна абонаментна такса от 5, 45 лева с ДДС и интернет с Wi-Fi модем по план „VIVACOM Net Slim 20” при месечна абонаментна такса от 9, 20 лева с ДДС за 24 месеца от ***** г. до 07.12.2018 г., след изтичането на които правоотношението се трансформира в безсрочно при стандартните параметри на избраната програма и може да се прекрати от абоната без дължимост на неустойка с 30-дневно писмено предизвестие.

Клиентът, на свой ред, трябвало да заплаща на доставчика така договорената пакетна цена от общо 31, 44 лева с ДДС в рамките на срока, указан в издаваната от последния на 15-о число на месеца сметка.

Съгласението регламентира правата на „БТК” ЕАД да го прекрати и/или да спре услугата при нарушение от абоната на ограниченията в начина и целите за използването ѝ и да променя договорните условия и общите такива, като изпрати 30-дневно писмено предизвестие до насрещната страна, която в тази хипотеза разполага с възможността да прекрати договора с писмено предизвестие, подадено до един месец от датата на влизане в сила на изменението. Ако прекратяването е предсрочно по искане или вина на потребителя, включително при неплащане на дължими суми, същият отговаря с неустойка. Без да дължи такава, той може да прекрати договора за интернет услугата в случай на непрекъснато или редовно повтарящо се, допуснато от оператора, несъответствие между действителните и договорните ѝ показатели за скорост и други критерии за качеството ѝ, с писмено предизвестие, в което да посочи в какво се състои неизпълнението и даде подходящ срок за

отстраняването му.

В договора е предвидено за неуредените от него въпроси да се прилагат Общите условия на „БТК” ЕАД за съответната услуга „VIVACOM Net Slim” и „VIVACOM TV”, приемането и получаването на подписан от представител на дружеството екземпляр от които ответникът потвърдил с Декларация от ***** г. (л. 24). Визираните общи клаузи не са приобщени по делото. Сред доказателствените материали фигурират Общи условия на договора между „БТК” АД и абонатите на услуги, предоставяни чрез обществената фиксирана електронна съобщителна мрежа на дружеството (л. 28 – л. 36), с които се уреждат взаимоотношенията му с крайните потребители за ползване на фиксирана телефонна услуга, универсална услуга и комутируем достъп до интернет (телефонна връзка между компютри през модем).

Задължен по реда на чл. 190, ал. 1 от ГПК да представи месечните сметки (фактури), издадени от „БТК” ЕАД за ползваните услуги по процесния договор за периода от месец януари 2017 г. до месец февруари 2018 г.; пълно извлечение с данни за извършените от ответника плащания по този договор за периода от месец януари 2017 г. до месец април 2018 г. и справка (извлечение) от електронната система на мобилния оператор кога са предоставяни и прекъсвани услугите по договора в периода от месец април 2018 г. до месец май 2018 г., с разяснение на процесуалните последици по чл. 190, ал. 2 във вр. с чл. 161 от ГПК, ищецът е ангажирал единствено Справка за извършени плащания по фактури за абонатен номер ***** от 01.01.2017 г. до 01.01.2018 г. (л. 80).

От съдържанието ѝ е видно, че за потреблението на ответника операторът издал следните Месечни сметки: № 1217342783/15.12.2016 г. на стойност 35, 14 лева с падежна дата 12.01.2017 г., 1219115289/15.01.2017 г. на стойност 30, 00 лева с падежна дата 12.02.2017 г., 1220881798/15.02.2017 г. на стойност 31, 43 лева с падежна дата 14.03.2017 г., 1222632917/15.03.2017 г. на стойност 32, 45 лева с падежна дата 12.04.2017 г., 1224381185/15.04.2017 г. на стойност 30, 55 лева с падежна дата 13.05.2017 г., 1226120397/15.05.2017 г. на стойност 30, 55 лева с падежна дата 12.06.2017 г., *****/15.06.2017 г. на стойност 30, 55 лева с падежна дата 13.07.2017 г., 1229579627/15.07.2017 г. на стойност 30, 55 лева с падежна дата 12.08.2017 г., 1231304227/15.08.2017 г. на стойност 30, 90 лева с падежна дата 12.09.2017 г., 1233025824/15.09.2017 г. на стойност 31, 43 лева с падежна дата 13.10.2017 г., 1234737326/15.10.2017 г. на стойност 31, 43 лева с падежна дата 12.11.2017 г., 1236448850/15.11.2017 г. на стойност 31, 43 лева с падежна дата 13.12.2017 г., 1238150056/15.12.2017 г. на стойност 31, 43 лева с падежна дата 12.01.2018 г. и ***** г. на стойност 31, 43 лева с падежна дата 01.02.2018 г., за заплащането на които са постъпили: на 02.01.2017 г. – 35, 14 лева, на 22.02.2017 г. – 93, 00 лева, на 10.04.2017 г. – 35, 00 лева, на 09.06.2017 г. – 27, 00 лева, на 17.07.2017 г. – 61, 10 лева, на 31.08.2017 г. – 155, 00 лева, и на 08.01.2018 г. – 33, 00 лева, с остатъчно задължение от 0, 03 лева.

Далекосъобщителното предприятие документирало последващите доставки, както следва:

- с Месечна сметка № ***** г. (л. 45) за отчетен период 15.03.2018 г. – 14.04.2018 г. на стойност от 514, 09 лева с ДДС, платима до 01.04.2018 г., от която 44, 13 лева с ДДС за комбинирани интернет и TV услуги по план „VIVACOM Net Slim 50” и „VIVACOM TV 2L”, пакет „HBO и HBO&Cinemax” и два допълнителни приемника за периодите от 17.02.2018 г. до 14.03.2018 г. и от 15.03.2018 г. до 14.04.2018 г., 470, 00 лева – неустойка за невърнат ADSL модем и три цифрови приемника STB, и -0, 04 лева – баланс от предходни периоди;
- с Месечна сметка № *****/***** г. (л. 21) за отчетен период ***** г. – 14.05.2018 г. на стойност от 39, 90 лева с ДДС, платима до 02.05.2018 г., от която 39, 91 лева с ДДС за комбинирани интернет и TV услуги по план „VIVACOM Net Slim 50” и „VIVACOM TV 2L”, пакет „HBO и HBO&Cinemax” и два допълнителни приемника за периода от ***** г. до 14.05.2018 г., и -0, 01 лева – баланс от предходни периоди;
- с Месечна сметка № ***** г. (л. 22) за отчетен период 15.05.2018 г. – 14.06.2018 г. на стойност от 66, 13 лева с ДДС, платима до 01.06.2018 г., от която 26, 23 лева с ДДС за комбинирани интернет и TV услуги по план „VIVACOM Net Slim 50” за периода от 15.05.2018 г. до 14.06.2018 г. и „VIVACOM TV L” за периодите от 17.02.2018 г. до 14.03.2018 г., от 15.03.2018 г. до 14.04.2018 г., от ***** г. до 08.05.2018 г., от 09.05.2018 г. до 14.05.2018 г. и от 15.05.2018 г. до 14.06.2018 г., пакет „HBO и HBO&Cinemax” за периода от 15.05.2018 г. до 14.06.2018 г. и два допълнителни приемника за периодите от 09.05.2018 г. до 14.05.2018 г. и от 15.05.2018 г. до 14.06.2018 г., и 39, 90 лева – баланс от предходни периоди;
- с Кредитна сметка № ***** г. (л. 23) за отчетен период 15.06.2018 г. – 14.07.2018 г. на стойност 233, 39 лева с ДДС, платима до 02.07.2018 г., от която -16, 93 лева с ДДС за комбинирани интернет и TV услуги по план „VIVACOM Net Slim 50” и „VIVACOM TV L”, пакет „HBO и HBO&Cinemax” и два допълнителни приемника за периода от 31.05.2018 г. до 14.06.2018 г., 204, 69 лева – неустойка за „HBO и HBO&Cinemax” и за тарифни планове „VIVACOM TV L” и „VIVACOM Net Slim 50”, и 45, 63 лева – баланс от предходни периоди.

Според Фиксални бонове от 08.03.2018 г. (л. 47), от 13.04.2018 г. (л. 48) и от 21.05.2018 г. (л. 49), издадени от „БТК” ЕАД, магазин Първомай, на 08.03.2018 г. за погасяване на дължимите суми по Сметки № № ***** г. и ***** г. ответникът платил 31, 50 лева, на 13.04.2018 г. по Сметка № ***** г. – 31, 50 лева и 12, 60 лева, и на 21.05.2018 г. частично по Сметка № *****/***** г. – 20, 50 лева.

От протеклата между него и оператора електронна кореспонденция чрез електронни пощи съответно hristo_valchev@abv.bg и WebRequests@vivacom.bg (л. 56 – л. 58), възпроизведена на хартиен носител по порядъка на чл. 184, ал. 1, изр. 1 от ГПК, се изяснява, че на 17.03.2018 г. възразил срещу размера на Сметка № ***** г. (л. 45), като пояснил, че предходният месец бил приел офертата на компанията за обновяване на услугите, но служителите ѝ не успели да осъществят необходимата за целта инженерна инсталация в дома му, в резултат на което изпратеният му модем останал непотребен. Изразил оплакване

и от качеството на интернета и желание при първа възможност да прекрати договора. След като на 30.03.2018 г. „БТК” ЕАД го информирало с извинение за причиненото му неудобство, че на 23.03.2018 г. е издало кредитно известие за корекция на задължението му от 514, 09 лева на 44, 09 лева с ДДС, на същата дата ответникът отправил искане за по-задълбочена проверка с твърдение за допуснатата грешка в начислената му абонаментна такса от 44, 09 лева, която следвало да възлиза на около 31, 00 лева. С електронни писма от 10.04.2018 г. и от 11.04.2018 г. операторът потвърдил издаването на Кредитно известие № ***** г. за 470, 00 лева и изискуемостта на вземането си от 44, 09 лева с уточнението, че е отразено във Фактура № ***** г., но с ответни имейли от 10.04.2018 г. и 11.04.2018 г. клиентът отново го оспорил за разликата над сумата от 31, 50 лева, уговорена с договора му, който не бил прекратяван или изменян. В отговорите си от 23.04.2018 г. и 27.04.2018 г. представител на „БТК” АД го уведомил, че фактурата е коректна, тъй като на 16.02.2018 г. била извършена промяна на тарифния му план за услугите „VIVACOM Net Slim” с номер ***** и „VIVACOM TV” с номер TV.*****, и че от датата на заявената промяна до отчетната дата на 15-о число на месеца се начисляват пропорционални абонаментни такси за избраните от него самостоятелни услуги. С имейл от 23.04.2018 г. и Жалба вх. № 18_07757/13.04.2018 г. (л. 50 – л. 51) до оператора ответникът повторил възраженията си, отрекъл да е обективирал воля за въпросното изменение и обяснил, че поради спиране на 12.04.2018 г. на телевизията и интернета в жилището му бил принуден да плати оспорваната сума от 44, 09 лева. Тъй като считал едностранното увеличение на месечната му такса и прекъсването на сигнала за договорно нарушение, предложил да се коригира сметката му на 31, 50 лева или ако това не бъде сторено, договорът да бъде незабавно прекратен по взаимно съгласие, а ако и двата варианта не бъдат възприети – жалбата му да се счита за волеизявление за прекратяване на съглашението на основание последната му точка, както и на общите разпоредби на ЗЗД. Със Заявление, регистрирано в системата на „БТК” ЕАД с вх. № 18_08734/27.04.2018 г. (л. 52 – л. 53), обявил, че го прекратява, считано от 01.05.2018 г., по причина на лошото качество на интернет услугата и едностранното увеличение на таксата му и изискал възстановяване на надвнесените от него 12, 60 лева. На 27.04.2018 г. подписал Споразумение № 1109539727042018-43676828/27.04.2018 г. с представител на дружеството (л. 54 – л. 55) с характер на предизвестие за прекратяване на услуги по план „VIVACOM TV” и „VIVACOM Net Slim” при ценовите пакети съответно „VIVACOM TV 2L” и „VIVACOM Net Slim 50” по смисъла на Общите условия за услугата.

С Договор за прехвърляне на вземания (цесия) № ***** г. (л. 11 – л. 15) операторът, на когото една от уговорките в процесния договор позволявала при неизпълнение на другата страна да цедира на трето лице правата си по него, прехвърлил на „С.Г. Груп” ООД, ЕИК: ***** , което удостоверил с Потвърждение по чл. 99, ал. 3 от ЗЗД (л. 19), свои вземания, ведно с привилегиите, обезпеченията, другите им принадлежности, включително и с изтеклите лихви, индивидуализирани в Приложение № 1 – неразделна част от цесионния контракт, сред които и това към ответника в размер на 45, 63 лева, а впоследствие приобретателят го отстъпил на ищеца с Договор за прехвърляне на вземания (цесия) от 01.10.2019 г. (л. 9 – л. 10) и Приложение № 1 към него, извлечение от което от

27.04.2021 г. (л. 18) е приложено по делото.

От свое име и в качеството на пълномощник на праводателя си, оправомощен от него да уведоми всички длъжници за цесията от 16.10.2018 г. с изрично Пълномощно (л. 7), нотариално удостоверено с рег. № 27707/24.10.2018 г. от Помощник-нотариус Г. Н. по заместване на Нотариус М. Г. с район на действие Софийски районен съд и с рег. № *** по регистъра на Нотариалната камара, първият цесионер адресирал до ответника Уведомление за извършените продажби на дълга му, връчено му на 19.05.2021 г. в хода на настоящото производство с книгата към исковата молба, съобразно чл. 131, ал. 1 от ГПК.

Сезиран от новия кредитор с депозирано на 15.01.2021 г. в Районен съд – Пловдив Заявление вх. № 1605/15.01.2021 г. по чл. 410 от ГПК (л. 2 – л. 7 от ч. гр. дело № 660/2021 г. по описа на Районен съд – Пловдив), местнокомпетентният Районен съд – Първомай издал Заповед № 260041/11.02.2021 г. за изпълнение на парично задължение по чл. 410 от ГПК по ч. гр. дело № 79/2021 г. (л. 3 от ч. гр. дело № 79/2021 г. по описа на Районен съд – Първомай), връчена на ответника на 22.03.2021 г., с която му разпоредил да заплати на заявителя спорното притезание. В срока по чл. 414, ал. 2 от ГПК от длъжника постъпило Възражение вх. № 261146/29.03.2021 г. по образец (л. 8 от ч. гр. дело № 79/2021 г. по описа на Районен съд – Първомай), за което ищецът бил информиран от заповедния съд на 14.04.2021 г. и на 13.05.2021 г. в законоустановения преклузивен едномесечен срок по чл. 415, ал. 1 от ГПК предявил разглеждания иск с подадена по куриер Искова молба вх. № 248/14.05.2021 г. (л. 2 – л. 5).

При така очертаните фактически положения съдът по реда на [чл. 235, ал. 2 от ГПК](#) намира от правна страна следното:

Спорното право произтича от Договор № ***** от ***** г. (л. 24 – л. 27), който, бидейки сключен от „БТК” ЕАД в битността му на „търговец” по чл. 1, ал. 2, т. 1 от ТЗ и във връзка с упражняваното от него занятие, се квалифицира от чл. 286, ал. 1 от ТЗ като търговска сделка и се подчинява на съответната уредба на ТЗ, важила според чл. 287 от ТЗ и за ответника нетърговец. При празноти чл. 288 от ТЗ препраща към гражданското законодателство и в частност към ЗЗД, чл. 79, ал. 1 от който гласи, че ако длъжникът не изпълни точно задължението си, кредиторът може да иска изпълнението заедно с обезщетение за забавата.

Съгласението безсъмнено попада в приложното поле и на Закона за защита на потребителите (ЗЗП), който, както е пояснено в §13а, т. 9 от ЗПК, въвежда [Директива 93/13/ЕИО](#) на Съвета от 5 април 1993 г. относно неравноправните клаузи в потребителските договори (наричана Директивата), по съображения че „БТК” ЕАД се явява „търговец” по разума на §13, т. 2 от ДР на ЗЗП, който в кръга на своята търговска дейност в частния сектор договаря с потребители, а към тази категория субекти §13, т. 1 от ДР на същия закон причислява физическите лица, ползващи услуги, непредназначени за извършване на търговско или професионално занимание.

В съответствие с чл. 154, ал. 1 от ГПК за успешната си защита ищецът, който

обосновава материалноправната си легитимация в качеството на частен правопреемник на заповедното притезание, носи тежестта да докаже както че „БТК” ЕАД е изправен кредитор по валидно договорно правоотношение с ответника, което е породило за него изискуемо задължение с релевираното в исковата молба съдържание и размер, така и собственото си титулярство върху него по силата на действащи спрямо последния договори за цесия. Ответната страна следва да установи пълно обстоятелствата, на които позовава възраженията си.

Оформянето и правните последици на договора се регулират от специалните текстове на ЗЕС в меродавната му за казуса редакция, обн. в ДВ, бр. 97 от 06.12.2016 г., в сила от 06.12.2016 г., по довод че негов предмет са електронни съобщителни услуги, дефинирани в §1, т. 17, изр. 1 от ДР на ЗЕС като обичайно възмездни и изцяло или предимно обхващащи пренос на сигнали по електронни съобщителни мрежи и такива за радиоразпръскване без свързаните със съдържанието и/или контрола върху него.

Като юридическо лице, осъществяващо по търговски начин електронни съобщения по ЗЕС, през процесния период „БТК” ЕАД се е легитимирано с особения статут по т. 50 от §1 на ДР на ЗЕС (в редакцията от 06.12.2016 г.) на „предприятие, предоставящо обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги”. Режимът на чл. 228, ал. 1 във вр. с чл. 226, ал. 1 и ал. 3 от ЗЕС (в редакцията от 06.12.2016 г.) му е позволявал да урежда отношенията си с крайните потребители, профил на каквито §1, т. 26 във вр. с т. 49 от ДР на ЗЕС (в редакцията от 06.12.2016 г.) придава на юридически или физически лица, които ползват или заявяват ползване на обществена електронна съобщителна услуга, без на свой ред да я доставят, с индивидуални договори при изготвени от него и представляващи неразделна част от тях общи условия.

Индивидуалните договори при общи условия е следвало да съдържат най-малко следните реквизити, изброени в чл. 228, ал. 1 от ЗЕС (в редакцията от 06.12.2016 г.): 1. идентификационни данни на крайния потребител; 2. негов телефон (факс, електронен адрес) и адрес; 3. вид и описание на услугите; 4. срок на договора и условия за неговото и на услугите подновяване и прекратяване, включително: а) изисквания за минимално потребление или минимална продължителност за възползване от промоционални условия; б) такси за преносимостта на номера и други идентификатори; в) неустойки и обезщетения, свързани с прекратяване на договора, включително възстановяване на направени разходи по отношение на крайни електронни съобщителни устройства; г) едностранно прекратяване на договора от страна на абоната с едномесечно предизвестие, и 5. цени, ценови пакети или тарифи, условия и срокове на плащане.

Предписва се от чл. 227, ал. 4 и чл. 228, ал. 2 от ЗЕС (в редакцията от 06.12.2016 г.) и чл. 147, ал. 1 от ЗЗП информацията, както и тази в общите условия, да бъде представена ясно, изчерпателно и лесно достъпно.

Съобразно чл. 298, ал. 1, изр. 2, т. 1 от ТЗ и чл. 147а, ал. 1 и ал. 2 от ЗЗП, общите условия, с които търговецът с позволение на законодателя в чл. 298, ал. 1, изр. 1 от ТЗ и чл. 228, ал. 1 във вр. с чл. 226, ал. 1 и ал. 3 от ЗЕС (в редакцията от 06.12.2016 г.) отнапред е

уеднаквил контракуването си с потребителите, ги обвързват само ако са им били предадени при договарянето и са заявили писмено, че ги приемат, удостоверявайки това с парафа си.

Съотнасяйки конкретната фактическа обстановка към законовите постановки със задачата и да следи служебно за нищожността на правопораждащото правоотношение или на негови сегменти поради тяхната неравноправност или колизия с императивни материалноправни норми, призвани да охраняват правния и обществения ред и морала, или с добрите нрави, когато разполага с нужната за целта фактическа и правна осведоменост (в този смисъл Тълкувателно решение № 1/27.04.2022 г. на ВКС по тълк. д. № 1/2020 г., ОСГТК, Решение № 178/26.02.2015 г. на ВКС по т. д. № 2945/2013 г., II т. о., Решение № 229/21.01.2013 г. на ВКС по т. д. № 1050/2011 г., II т. о., Тълкувателно решение № 1/15.06.2010 г. на ВКС по тълк. д. № 1/2009 г., ОСТК, т. 3 от Тълкувателно решение от 09.12.2013 г. на ВКС по тълк. дело № 4/2012 г. на ОСГТК, Решение № 205/19.01.2018 г. на ВКС по гр. д. № 896/2017 г., I г. о., и Решение № 23/07.07.2016 г. на ВКС по т. д. № 3686/2014 г., I т. о.), съдът заключава, че „БТК” ЕАД и ответникът са сключили действителен двустранен, консенсуален и възмезден договор за далекосъобщителни услуги.

Материализираният съгласението документ (л. 24 – л. 27) доказва, че са съгласували воля по стандарта на чл. 228, ал. 1 и ал. 2 и чл. 227, ал. 4 от ЗЕС (в редакцията от 06.12.2016 г.) и чл. 147, ал. 1 от ЗЗП. Операторът предварително е типизирал сделката с Общи условия за всяка от услугите „VIVACOM Net Slim” и „VIVACOM TV”, които са станали задължителни за ответника, тъй като с нарочна Декларация от ***** г. (л. 24) е засвидетелствал писмено, че е бил предварително снабден с екземпляр от тях, подписан от представител на търговеца, и че ги приема, както изискват чл. 298, ал. 1, изр. 2, т. 1 от ТЗ и чл. 147а, ал. 2 във вр. с ал. 1 от ЗЗП. По делото обаче са представени не те, а Общи условия на договора между „БТК” АД и абонатите на услуги, предоставяни чрез обществената фиксирана електронна съобщителна мрежа на дружеството (л. 28 – л. 36), които касаят фиксирана телефонна услуга, универсална услуга и комутируем достъп до интернет (телефонна връзка между компютри през модем) и не са относими към регулацията на спорното правоотношение. А и не са интегрирани в съдържанието му при предпоставките на чл. 298, ал. 1, изр. 2, т. 1 от ТЗ и чл. 147а, ал. 2 във вр. с ал. 1 от ЗЗП, тъй като единственият външен израз на съгласието на абоната с Общи условия на „БТК” ЕАД е този в Декларацията му от ***** г. (л. 24) за приемане на Общите условия за услугите „VIVACOM Net Slim” и „VIVACOM TV”.

По мнение на състава и без тях индивидуалният договор пълноценно произвежда правни последици, тъй като инкорпорира съществените уговорки от изброените в нормата на чл. 228, ал. 1 от ЗЕС (в редакцията от 06.12.2016 г.), а и нарушаването ѝ не би повлякло нищожност на сделката.

От казаното следва, че в тежест на оператора е възникнало задължение да предоставя на ответника следните далекосъобщителни услуги на адрес: *****, при ценовите условия на оферта „Комбинирай и спести” и официалните правила за Промоции „НВО и НВО&Cinemas с 50% отстъпка за 24 месеца”, „Много повече телевизия” и „VIVACOM Net

Slim 20 с 2 лева отстъпка”: телевизионни по план „VIVACOM TV L” при месечна абонаментна такса от 11, 99 лева с ДДС, допълнителни – два приемника при месечна абонаментна такса от 4, 80 лева с ДДС, TV пакет „HBO&Cinemax” при месечна абонаментна такса от 5, 45 лева с ДДС и интернет с Wi-Fi модем по план „VIVACOM Net Slim 20” при месечна абонаментна такса от 9, 20 лева с ДДС за 24 месеца от ***** г. до 07.12.2018 г., а на клиента – да заплаща така договорената пакетна цена от общо 31, 44 лева с ДДС в срока, указан в сметка, която според условията за фактуриране, за които съдът черпи информация от Декларацията от ***** г. (л. 24) и разясненията в електронното писмо на представител на оператора от 23.04.2018 г. (л. 56), се издава от него на 15-о число на месеца за отчетен период с начало от тази дата до 14-о число на следващия месец.

Коментираните клаузи детерминират основния договорен предмет и са недвусмислено и разбираемо формулирани, поради което по указанието на чл. 145, ал. 2 от ЗЗП остават извън обхвата на потребителска закрила.

В индивидуалния договор е уредена само дължимостта на неустойка при предсрочното му прекратяване по инициатива на абоната без конкретизация на начина, по който то се предприема, а общите клаузи въобще не са приложени. При тези фактически положения и по аргумент от чл. 228, ал. 1 т. 4, б. „г” от ЗЕС (в редакцията от 06.12.2016 г.) съдът приема, че за целта е необходимо едномесечно предизвестие, характер на каквото следва да се придаде на Жалбата на ответника вх. № 18_07757/13.04.2018 г. (л. 50 – л. 51) и да се счете, че облигационна му връзка с телекомуникационната компания е разтрогната, считано от 14.05.2018 г.

От Справка за извършени плащания по фактури за абонатен номер ***** от 01.01.2017 г. до 01.01.2018 г. (л. 80) и Фискален бон от 08.03.2018 г. (л. 47) се установява, че е потребявал договорените услуги и е заплащал стойността им съгласно Месечни сметки № № 1217342783/15.12.2016 г. за сумата от 35, 14 лева, 1219115289/15.01.2017 г. – 30, 00 лева, 1220881798/15.02.2017 г. – 31, 43 лева, 1222632917/15.03.2017 г. – 32, 45 лева, 1224381185/15.04.2017 г. – 30, 55 лева, 1226120397/15.05.2017 г. – 30, 55 лева, *****/15.06.2017 г. – 30, 55 лева, 1229579627/15.07.2017 г. – 30, 55 лева, 1231304227/15.08.2017 г. – 30, 90 лева, 1233025824/15.09.2017 г. – 31, 43 лева, 1234737326/15.10.2017 г. – 31, 43 лева, 1236448850/15.11.2017 г. – 31, 43 лева, 1238150056/15.12.2017 г. – 31, 43 лева, ***** г. – 31, 43 лева и ***** г. – 31, 43 лева. Последната, която отчита периода от 15.02.2018 г. до 14.03.2018 г., не е приобщена, но размерът ѝ косвено се доказва от данните, че след плащането на 08.03.2018 г. на 31, 50 лева, с което е погасен дължимият остатък от 0, 03 лева по Сметка № ***** г. и сумата по въпросната Сметка № ***** г., балансът от предходни периоди, отразен в следващата Месечна сметка № ***** г. (л. 45), е надвнесена сума от 0, 04 лева.

В имейла на оператора от 23.04.2018 г. (л. 56) извънсъдебно се признава, че на 16.02.2018 г. е била извършена промяна на тарифния план за услугите „VIVACOM Net Slim” с номер ***** и „VIVACOM TV” с номер TV.***** и че от датата на заявената промяна до отчетната дата на 15-о число на месеца са начислявани пропорционални абонаментни

такси за избраните самостоятелни услуги. Ищецът, на когото се отрежда доказателствената тежест, не твърди и не провежда доказване на оспорвания от ответника факт, че е обективизирал воля за такова изменение на договора, а предпоследната му клауза, която дава на „БТК“ ЕАД право да промени едностранно споразумението, е нищожна съгласно чл. 146, ал. 1 от ЗЗП като неравноправна по смисъла на чл. 143, т. 10 от ЗЗП в приложимата му формулировка от ДВ, бр. 57 от 2015 г., тъй като разрешава на доставчика да променя едностранно договорните условия въз основа на непредвидено в него основание.

Изводът е, че стореното увеличение на месечната абонаментна такса не обвързва клиента, който поради това за времето до края на договорното действие е дължал за ползваните от него услуги – телевизия и интернет, цена в първоначално договорения й месечен размер от 31, 44 лева с ДДС, или за исковия период от 15.03.2018 г. до 14.05.2018 г. – 62, 88 лева с ДДС, които, както е видно от Касови бонове от 13.04.2018 г. (л. 48) и от 21.05.2018 г. (л. 49), удостоверяващи платежи на общо 64, 60 лева, е престириал изцяло. Следователно задължението е погасено още преди цедирането му, което мотивира съдебния състав да отхвърли иска като неоснователен и на основание чл. 78, ал. 3 от ГПК да осъди ищцовото дружество да възстанови съдебноделоводните разноски на ответника за адвокатско възнаграждение в размер на 400, 00 лева, уговорено и заплатено съгласно Договор за правна защита и съдействие от 01.06.2021 г. (л. 44).

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ иска, предявен от „УГРЕНОВА ЕСТЕЙТ“ ЕООД (с предишно фирмено наименование „ЮБЦ“ ЕООД), ЕИК: *****, със седалище и адрес на управление: *****, представлявано от М. А. У. в качеството на управител и по процесуално пълномощие от адв. В. П. Г., вписана в регистъра на Софийска адвокатска колегия, с адрес за съдебна кореспонденция: *****, срещу Х. С. В., ЕГН: *****, с адрес: *****, процесуално представляван по пълномощие от адв. Ж. З., вписана в регистъра на Адвокатска колегия – Пловдив, с адрес за съдебна кореспонденция: *****, за признаване на установено в отношенията между страните, че ответникът дължи на ищеца сумата от 45, 63 лева (четиридесет и пет лева и шестдесет и три стотинки) – представляваща стойност на далекосъобщителни услуги, потребени в периода от 15.03.2018 г. до 14.05.2018 г. по Договор за предоставяне на далекосъобщителни услуги, сключен на ***** г. между „Българска телекомуникационна компания“ ЕАД и ответника, за което вземане е издадена Заповед № 260041/11.02.2021 г. за изпълнение на парично задължение по чл. 410 от ГПК по ч. гр. дело № 79/2021 г. по описа на Районен съд – Първомай, I състав.

ОСЪЖДА „УГРЕНОВА ЕСТЕЙТ“ ЕООД (с предишно фирмено наименование „ЮБЦ“ ЕООД), ЕИК: *****, със седалище и адрес на управление: *****, представлявано от М. А. У. в качеството на управител и по процесуално пълномощие от адв. В. П. Г., вписана в регистъра на Софийска адвокатска колегия, с адрес за съдебна

кореспонденция: *****, да заплати на Х. С. В., ЕГН: *****, с адрес: *****, процесуално представляван по пълномощие от адв. Ж. З., вписана в регистъра на Адвокатска колегия – Пловдив, с адрес за съдебна кореспонденция: *****, сумата от 400, 00 (четиристотин) лева – съдебноделоводни разноски за квалифицирана процесуална защита от един адвокат.

ДА СЕ ВРЪЧИ на страните чрез процесуалните им пълномощници препис от решението.

ДА СЕ ВЪРНЕ и ДОКЛАДВА на състава досието на ч. гр. дело № 79/2021 г. по описа на Районен съд – Първомай, I състав, ведно със заверен препис от решението, СЛЕД влизането му в сила.

Решението подлежи на обжалване пред Окръжен съд – Пловдив в двуседмичен срок от връчването му.

СМ/ЕД

Съдия при Районен съд – Първомай: _____ п _____